

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΥ ΤΗΝ ΙΡΑΦΕΙ Ο ΣΟΥΡΗΣ

Τριακοστών και πρώτων ἀπαριθμηθέντες χρόνον
ἐδραβόμεν και πάλιν στήν γήν τόν ΙΙαρθενώνων.

Στό χλια και ἔνιακόσα θακαέση
κανάνας δέν γνωρίζει τί θά τρέση.

Γράμματα και συνδρομαί—ἀπ' ὀθείας πρόξέμει.
Συνδρομή γιά κάθε χρόνο—ὁ κτὼ φράγκα εἶναι μόνο.
Γιά τὰ ξένα δημοσ μέρη—δέ κ ι φράγκα και σ' τὸ χέρι.

Εἰς γνώσιν φέρομεν παντός εθμοῦσου τσελεπή
ὅτι κωλύμεν σώματα «Ρωμηοῦ» ἀνελλιπή
μὲ τὴν ἀνάλογον τιμὴν, κ' ὅποιος ἀπ' ἔξω θέλει
δέν θά κληρώνη δι' αὐτὰ ταχυδρομείων τέλη.

Τρίτη Φεβρουαρίου και δεκάτη,
αἰμοχαρῆς Ἀπόκριχα φρουάται.

Ποῦντός χλια και τρακόσα, πρόσθεσις κ' ἔξηνηταενιά,
δυνατὸ μασκαραλήκι σ' ὄλον τὸν καχπέ-ντο υνιξ.

Στίχοι τραλλοῦ τοῦ Φασουλή.

Τούταις τῆς Ἀποκριαῖς ποιῆς Ρωμηὸς δέν θ' ἀποκρέψη;
ποιῆς Ρωμηὸς δέν θά χορέψη;
Ποιῆς σ' τὰ μούτσουνα του πάλι
μὰ μάσκα δέν θά βάλῃ;

Σὲ γαλάσματα πολλὰ
κ' λαίει μαύρη κουκουβάγια,
μὰ καθεὶς ἐδῶ γελᾷ
κ' ὄλοι τρέχουσι σὲ τσάγια.

Μπόμπαις πέφτουν μακρυὰ
και γαννοῦν ἀνατριχια...
τούτη τὴν Ἀποκριὰ
δέν θά ὄθουμε τὴν Γκαμήλα.

Και γιά τούτο συγκαίνονται
τὰ περίεργα τὰ πλήθη,
και τὰ πάτριά μας ἦθη
ὄν τῷ χρόνῳ λησημονοῦνται.

Πάσι πιά και τούτ' ἦ βρώμα
μὲ τὰ τόσα τῆς κουρέλια,
ποῦ δέν τὴν ξεχνοῦν ἀκόμα
και μεγάλοι και μουρέλια.

Τούτο μας τὸ Καρναβάλι,
ποῦ γιά γλέντι λαχταρῶ,
ἀπρομάλγηδες μεγάλοι
σέρνουν πρώτοι τὸν χορῶ.

Και γι' αὐτοὺς βαρεὶ λαντέρνα,
και μ' αὐτοὺς ἀνάδ' ἡ φτέρνα
ἐνός κ' ἄλλου χορευτοῦ,
κ' ἀνυμνοῦνται τὰ Κουβέρνα
Βασιλείου ζηλευτοῦ.

Τούταις τῆς Ἀποκριαῖς
μάσκαϊς βγήκανε γρηγαίς,
και γινήκαν κυβερνήτριάς
και δεινῶν παρηγορήτριάς.

Τί περίεργος καιρόε!..
μὲς σ' τὸν φῶταν τὴν κοιτιδα
ἥλιος λάμπει λαμπυρὸς
δίχως μὴ μικρὴ κηλιδα.

Φῶς ἀπ' ὅλα τὰ κεφάλια,
και μὰς τρώει μὴ λότη
πὼς αὐτὰ τὰ Καρναβάλια
μόνον ἡ Γκαμήλα λείπει.

Κι' ἂν μὰς εἰσιψε και τί;
τόρα και χωρὶς αὐτὴ
ὁ χορὸς καλὰ κρατεῖ.

Δίχως γλέντι δὲν ἔμπορῶ
 νὰ περάσω, Περικλέτο...
 ἔλοι μέσα στο χορὸ
 νὰ γλεντίσωμα καὶ φέτο.

"Ὦχ! ψυχὴ μου ἔστὰ Πατήσια...
 ξεφαντώματα περίσσια,
 καὶ μυρίζει δάφνης κλάδος.

Καὶ μὲ πάθος περισσὸν
 σκούζω ἴστην διαπασῶν:
 ζήτω ζήτω τῆς Ἑλλάδος.

Ζήτω σου, τραγὴ μητέρα,
 ὅπου μένεις οὐδετέρη,
 σὲ θαύματα φρικώδη,
 κι ἔχεις καὶ Στρατοὺς ἔσὲ πόδι.

Ζήτω σου, κυρὰ Σιλφίς,
 ὅπου τώρα κι ἂν στραφῆς
 φίλοι πίσω καὶ ἔμπροστά σου.

Κι ἄλλ' ἂν ἄλλων τσαμπουναῖς,
 κι ὀλοένα κοπανᾷς
 τὴν ἀνεραϊότητά σου.

Κι ἔποιος κἄπως τὴν πειράξη
 κι ἔποιος κἄπως τὴν ταράξη,
 στέλλεις διαμαρτυρίας
 φλογεραῖς κι ἔσθ' ὅτε κρύαις.

Καὶ μὲ τούταις προασιφίσεις τὴν οὐδετερότητά σου,
 καὶ μὲ τούταις εἰς ἂν τάξει,
 ποὺ κι οἱ Βούλγαροι τὴν ἔχουν τὴν ἀνεραϊότητά σου
 νὰ μὴ βρέξῃ, νὰ μὴ στάξῃ.

Γύρω σου γανγίζου σκύλοι,
 καὶ παληοὶ καὶ νέοι φίλοι
 σὲ θαυμάζουν κεχηγόντες.

Ποὺ σὲ τόσαις μπαταρταῖς
 εἶσαι μάννα γιὰ τῆς νότες
 καὶ τῆς διαμαρτυραῖς.

Κάθε τόσο μὲ μιὰ νότα
 καὶ γουργουρητὰ γαστρῶς,
 πάλι γύρισες ἔσὲ πρῶτα,
 φάσκαλα ποὺ ξανατρῖς.

"Ἐρχονται μ' ασκαράδες καὶ παίζουνα ταμπουράδες

Γρηγορεῖτε γρηγορεῖτε
 καὶ τὸν ταμπούρα βραβεῖτε.
 Σκούζουνα πολλοὶ ξανά
 πῶς λαδὸς παραπαιζᾷ.
 Κι ἂν παινᾷ λαδὸς καὶ τί;
 ὁ χορὸς καλὰ κραταί.

Μές ἴστης δόξης τὴν μητέρα
 νέος κόσμος εὐτυχεῖ,
 δὲν ἀκούει ἔδω πέρα
 τῶν πολέμων ἱαχή.

Μήτε ξέν' ἀεροπλάνα
 φοβερίζουνα τὴν μάννα
 Καρναβαλικῆς γαλήνης,

Ποὺ μὲ νότες ἔσθουμαίνοι
 καὶ νὰ φωτισθῇ προσμένει
 μὲ τὴν λάμπην τῆς Σελήνης.

Καὶ ἴσ' ἄς Ἐπαρχίας κλείνει,
 καὶ μᾶς γράφουνα καὶ μᾶς λένει
 πῶς λιποθυμοὺν πολλοὶ μὲς ἴσ' τοὺς δρόμους ἀπὸ πείνα...
 κι ἂν λιποθυμοὺν καὶ τί;
 ὁ χορὸς καλὰ κραταί
 ἔδω μέσα ἴστην Ἀθήνα.

Κι ἀενάως τὸ Ντοβλέτι
 ἀγαθὰ βυσοδοῦμαι.
 κι ἄς φωνάζουνα πῶς ρουσοῦφ' εἰ
 ἔγινε καὶ τὸ φωμαί.

Πάφεται τῆς τόσαις γρίναις,
 μὴ φωνάζετε γιὰ πείναις,
 βάλτε μπλάστρ' ἴστην κοιλιά
 καὶ βραβεῖτε τὰ βιολιά.

Ἐξω πείναις καὶ λιμοί,
 κάθε φούρνος μὲ φωμαί
 ἀφθονοὺν εὐφοδιάζει.

Ἰσ' ἄς παρούσας συμφορὰς
 Πατρινὸς σκορπαλευρὰς
 ἔλο μᾶς ἐφοδιάζει.

Μέσα σὲ πολέμων κρότους καὶ λιμῶν παροξυσμοὺς
 δεθ' Μινιστροὶ παίζουνα ρόλο γιὰ τοὺς ἐφοδιασμοὺς,
 ὁ τῶν Ἀγγλων Δούδ' Ἰζωρτζ' κι ὁ Δημήτρης τῶν Πατρῶν,
 ποὺ γιὰ σίτους καὶ λοιπὰ φίλοι του κι ἔχθροι τὸν τρῶν.
 Πλὴν ὁ Γούναρης, παιδιὰ, δίχως νάχη καὶ στερλίνα
 ἔπερασε τὸν Δούδ' Ἰζωρτζ' καὶ τὸν ἔκανε τζωρτζίνα.